

پلیس به گاز اشک آور روی آورد تلاش برای سرکوب معترضان در الجزایر

مریم علامه زاده

پلیس با شلیک گاز اشک آور و دستگیری تعدادی از معترضان در الجزایر اقدام به سرکوب جمعیت گرد آمده در اولین جمعه پس از اعلام برگزاری انتخابات ریاست جمهوری برای جایگزینی عبدالعزیز بوتفلیقه، رهبر برکنار شده این کشور کرد.

پلیس در بیانیه‌ای که روز جمعه (۲۳ فروردین ماه) منتشر کرد گفت: ۱۰۸ نفر پس از درگیری پلیس با اغتشاشگرانی که در بین معترضان نفوذ کرده بودند دستگیر شدند؛ این افراد ۲۷ پلیس را مصدوم کردند.

شاهدان عنوان می‌کنند که پلیس با استفاده از ابزار ضد شورش اقدام به شلیک گاز اشک آور در بعداز ظهر روز جمعه کرد تا به این وسیله جمعیت متشکل از صدها جوان که در مرکز شهر گرد آمده بودند را متفرق کند؛ به گفته این افراد، معترضان پیش از این تجمع در یک تظاهرات گسترده با همراهی خانواده‌ها در طول روز گرد آمده بودند. جمعیت حاضر در روز جمعه چند صد هزار نفر تخمین زده شدند؛ هر چند که هیچ آمار رسمی در این باره اعلام نشد. جمعیت خواهان تحول دولت به دنبال براندازی بوتفلیقه بودند و بر همین مبنا شعار می‌دادند.

شبکه‌های اجتماعی کمک شایانی به اعتراضات گسترده‌ای کردند که سرانجام منجر به پایان حکومت دو دهه‌ای بوتفلیقه شد. این اعتراضات هشت جمعه پی در پی ادامه داشت و این هفته شعار محوری آن «همه دولت را ترک می‌کنند» بود.

آمل بوبکور، یک محقق در مرکز مطالعات توسعه در مطالعات اجتماعی واقع در پاریس (EHESS)، به الجزیره گفت: هیچ نشانه‌ای مبنی بر اینکه رهبری داخلی آماده گوش دادن به معترضان هست، وجود ندارد.

وی گفت: از زمانی که بوتفلیقه کناره‌گیری کرده است، تحرکاتی از سوی رژیم برای سرکوب معترضان به چشم می‌خورد. معترضان همچنان به تجمع ادامه می‌دهند تا به این سرکوب‌ها نه بگویند.

بوبکور افزود: از طرفی معترضان هیچ احساسی مبنی بر یافتن راهکار درون چارچوب قانون اساسی کنونی ندارند. آن‌ها می‌گویند که این قانون اساسی برای رژیم گذشته تاجر سر قدرت بماند.

دالیاقم، محقق در مرکز کارنگی خاورمیانه در بیروت به الجزیره گفت که تکانه معترضان غیر قابل توقف است.

وی گفت: آن‌ها می‌دانند که با تداوم اعتراضات روزهای جمعه به چه چیزی می‌توانند دست پیدا کنند. تکانه این اعتراضات به شدت قوی است و در حال پیشروی.

قائم ادامه داد: به نظر می‌رسد که الجزایری‌ها تا زمانی که به خواسته‌های خود نرسند میدان را ترک نمی‌کنند و امروز خواسته‌های آن‌ها شفاف است. آن‌ها خواهان به‌زیر کشیدن طیب البعزیز، رئیس شورای قانون اساسی، نورالدین بدوی، نخست‌وزیر و عبدالقادر بن صلاح رهبر موقت هستند.

انتخابات شفاف

دفتر بن صلاح، روز چهارشنبه (۲۱ فروردین ماه) اعلام کرد که قرار است انتخابات ریاست جمهوری چهارم جولای (سیزدهم تیر ماه) برگزار شود. انتخاباتی به گفته وی شفاف.

تاریخ جدید یک روز پس از آن اعلام شد که بن صلاح برای یک دوره ۹۰ روزه بر اساس قانون اساسی قدرت را به دست گرفت اما برای معترضان این تاریخ مقبول نبود.

انتخاب بن صلاح به عنوان اولین رئیس جمهور جدید الجزایر پس از ۲۰ سال، که خود پیش‌تر سخنگوی مجلس عیان بود، خواسته‌های معترضان را برآورده نکرد.

اگرچه بن صلاح ۷۷ ساله بر اساس قانون اساسی نمی‌تواند در انتخابات آتی نامزد شود، اما معترضان به دلیل نزدیکی وی به بوتفلیقه خواهان کناره‌گیری او هستند.

دانشجویان و رهبران اعتراضات خواهان تداوم راهپیمایی‌ها و اعتراضات در پایتخت و دیگر شهرهای این کشور آفریقای شمالی هستند.

ژنرال احمد قید صلاح کسی که در کناره‌گیری بوتفلیقه نقش داشت حالا خود از جمله کسانی است که مردم ضد برکناری‌اش را دارند چرا که او را از افراد رژیم قبلی می‌دانند. اما او تمام قد برای حفظ قانون اساسی کنونی ایستاده است.

قنوس در دل آتش

سرکوب و سختی‌های معیشت، محرک اصلی نقش آفرینی زنان در خیزش سودان است

سید محمد میرزا محمدزاده

می‌دهند؛ چرا که ممکن است این کودکان به آزادی، عدالت یا صلح و آن چیزی که معترضان به دنبالش هستند، منجر نشود. مردم با پیشینه‌های متفاوت سیاسی، اعتقادی، مذهبی و اجتماعی در این اعتراضات شرکت داشته‌اند و در تحصن تاریخی در اطراف مراکز نیروهای مسلح سودان، این همگرایی راه‌یاب‌ها رساندند. اما زنان، همیشه در پیشانی جبهه این اعتراضات بوده‌اند.

یک دلیل کلیدی برای این موضوع وجود دارد؛ دلیلی که ریشه در نقش زنان در جامعه سودان داشته است. اما دلایل خاصی هم برای این موضوع متصور است: سرکوب وحشیانه‌ای که زنان تحت دولت بشیر متحمل شده‌اند، در کنار سختی‌هایی که آن‌ها به دلیل فساد اقتصادی تجربه کرده‌اند، از جمله این دلایل هستند.

در طول تاریخ سودان، زنان در جامعه نقش مرکزی داشته‌اند. در پادشاهی نوبی‌های سودان باستان، زنان ملکه

و مادران ملکه بودند که به آن‌ها لقب «کانداکات» یا زنان قوی داده می‌شد. در منطقه دارفور و در بخش غربی سودان به شکل وسیع‌تر، زنانی که در حمایت از فضایل و نیکی‌هایی همچون شجاعت در زمان‌های جنگ و مسرت در زمان صلح اقدام به ترانه‌سرایی می‌کردند، نقش سیاسی و اجتماعی برجسته‌ای را به‌یاد می‌آوردند. این سنت‌ها به زنان قدرت و به افرادی که خیزش‌های کنونی را هدایت می‌کنند، انگیزه داد.

اما شاید انگیزه قوی‌تر سرکوبی بود که زنان به ویژه زنان جوان در خارطوم و دیگر شهرهای بزرگ در دولت بشیر تجربه کردند. بر اساس قوانین نظم عمومی که در سال ۱۹۹۲ ارائه و در سال ۱۹۹۶ تصویب و اجرائی شد) زنان سودان به دلیل لباس‌هایی که خارج از نزاکت تلقی می‌شده، دستگیر، بازداشت و زندانی می‌شدند و مورد ضرب و شتم قرار می‌گرفتند. کسانی که به‌طور خاص به واسطه این قانون قربانی شدند، زنان

سرکوب و وحشیانه‌ای که زنان تحت دولت بشیر متحمل شده‌اند در کنار سختی‌هایی که به دلیل فساد اقتصادی تجربه کرده‌اند، از جمله دلایل حضور موثر و نقش آفرین آنها در اعتراضات سودان است

جوامع فقیر بودند که به‌طور مثال به عنوان دستفروش‌های و غذا فعالیت می‌کردند. بیشتر آن‌ها که از مناطق جنگی گریخته‌اند، نسبت به اکثریت جامعه آسیب‌پذیرتر و به ندرت قادر به تأمین قرار وثیقه در زمان دستگیری هستند. بر خلاف زنان جوامع توانمند، آن‌ها نتوانسته‌اند توجه زیادی را از سوی رسانه‌های محلی باین‌المللی جلب کنند.

در مناطق تحت مناقشه بیرون از خارطوم، سرکوب‌های دولت بشیر علیه زنان بسیار شدیدتر بود و در همین حال تخطی از حقوق بشری در این مناطق بیشتر علیه زنان و کودکان آن‌ها ساری و جاری بود. آن‌ها از سوی نیروهای دولتی یا شبه‌نظامیانی که از سوی دولت حمایت می‌شدند، مورد خشونت‌های جنسی قرار گرفتند، از خانه‌های خود رانده شدند و حلاله‌ها در شرایط سخت و ناامیدکننده‌ای در دارفور و دیگر مناطق کشور در کمپ‌های ویژه افراد بی‌خانه در حال گذران عمر هستند. به دلیل این مردم بی‌خانمان که اکثریت آن‌ها را زنان تشکیل می‌دهند و پیوستن آن‌ها به اعتراضات بود که این خیزش‌ها تقویت و حمایت شدند.

زنان همچنان که در این اعتراضات مشارکت می‌کردند، به صورت خاص از سوی نیروهای امنیتی و شبه‌نظامیان وابسته به حزب کنگره ملی هدف قرار می‌گرفتند. مشارکت زنان در این اعتراضات خود یک هتاکتی برای نیروهای حامی بشیر تلقی می‌شد و به همین منظور احتمالاً اقدامات وحشیانه‌ای برای وادار ساختن خانواده‌ها برای فشار بر دختران و زنان خود و ماندن در خانه طراحی شده بود؛ اما به جای تبعیت از زورگویی نیروهای امنیتی بشیر، زنان جسور تر و مصمم به ادامه مسیر شدند.

سختی‌های اقتصادی و معیشتی احتمالاً زنان را بیشتر برای برعهده گرفتن نقش رهبری در این اعتراضات ترغیب کرده است؛ چرا که آن‌ها در پیشبرد اقتصاد خانواده‌های خود روز به روز بیشتر زیر بار فشارها کمر خیم کرده‌اند. آن‌ها می‌دانند که اقتصاد کشور به دلیل فساد و بی‌نظمی در حال فروپاشی است؛ چه در خانه بمانند و مراقب کودکان باشند و چه برای حمایت مالی خانواده‌های خود در کارهای بیرون خانه مشارکت کنند، زنان بیشتر از مردان رنج را احساس می‌کنند و زندگی آنها رفته‌رفته سخت‌تر می‌شود. پسران، برادران و شوهرانشان می‌توانند کشور را برای کار در خارج

اعتراضاتی که منجر به براندازی عمرالبشیر، رئیس‌جمهور سودان شد، یک نکته برجسته و متمایز داشت: زنان، خیابان‌های خارطوم، زنان دو سوم جمعیت معترضان را تشکیل می‌دادند، به‌طوری که عکس‌هایی از زنان خشمگین، به‌نمادی از خیزش‌های اخیر این کشور آفریقای بدل شد

ترک کنند و بسیاری این کار را کرده‌اند؛ چرا که فرصت‌های شغلی محدودی در سودان وجود دارد و بیشتر مشاغل نصیب حامیان حزب کنگره ملی یا آن‌هایی می‌شود که آشنایانی در مناصب قدرت در دولت دارند. بر همین اساس زنان همچنان که ایستاده‌اند تا از خانواده خود مراقبت کنند؛ درون خود حس تکلیف عمیق‌تری برای به‌چالش کشیدن دولتی که منجر به رنجش آن‌ها شده، ایجاد کرده‌اند.

زنان سودانی دلیرانه، جسور و مصمم به مشارکت در اعتراضات در مقیاس وسیع مسیر نقش تاریخی خود را ادامه می‌دهند، نقشی که آن‌ها در جوامع و کشور خود برعهده داشتند. دولت بشیر صرفاً به آن‌ها انگیزه لازم را برای ریختن به خیابان‌ها و انجام کاری داد که در گذشته به آن می‌پرداختند؛ این انگیزه با تجربه خشونت‌های دولت بشیر ایجاد شد. همچنان که معترضان به تحصن‌های خود در اطراف مراکز نظامی ادامه می‌دهند، احتمال سرکوب‌های وحشیانه‌افزایش می‌یابد؛ زنی بنام وفاق القریشی در مورد شکنجه و بدرفتاری که وی و دیگر زنان متحمل شده بودند، به بی‌بی‌سی گفت: «مامی‌دانیم که چاره‌خیابان آمده‌ایم. هیچ کدام از اتفاقات بدی که برای ما افتاده است، نمی‌تواند ما را از مسیری که می‌رویم منحرف کند.»

پمپئو، چین و روسیه را مقصر آشوب‌های آمریکای لاتین دانست واکنش به فعالیت‌های اقتصادی فساد آور در ونزوئلا

عباس حاجی بابایی

وزیر امور خارجه آمریکا، روسیه و چین را متهم به انتشار بی‌نظمی در آمریکای لاتین با توسعه پروژه‌های اقتصادی در این کشورها و حمایت از رقبای آمریکا همچون نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا کرد.

به گزارش پایگاه خبری هیل آمریکا، مایک پمپئو، در جریان سخنرانی خود در شیلی گفت: مشکل زمانی است که چین در کشورهایی همچون آمریکای لاتین تجارت انجام می‌دهد و با تزریق سرمایه فاسد به شریان اصلی اقتصادی کشورها، به فساد در آن‌ها جان می‌دهد و منجر به فساد دولت‌های خوب می‌شود.

وی افزود: چین و روسیه در ورودی خانه ظاهر می‌شوند، اما به محض ورود به خانه از تله‌بدهی استفاده می‌کنند و بعد با نادیده گرفتن قوانین، بی‌نظمی را در کشور شما منتشر می‌کنند. ضمن قدردانی باید بگویم که همه شما کشورهای آمریکای جنوبی خریدار آن نیستید. شما باید بدانید که ایالات متحده پشت شما

است. وزیر امور خارجه آمریکا همچنین چین و روسیه را به دلیل حمایت‌های مالی از مادورو و ننگه‌داشتن وی در قدرت با وجود رهبری ضعیف و بحران اقتصادی در کشور محکوم کرد.

پمپئو افزود: حمایت مالی چین از مادورو به تداوم طولانی شدن بحران در این کشور دامن زده است. چین بیش از ۶۰ میلیارد دلار در این کشور سرمایه‌گذاری کرده است، ۶۰ میلیارد دلار بدون هیچ فعالیت عملی؛ بر همین اساس هیچ جای شگفتی نیست که مادورو از این پول برای فعالیت‌هایی همچون تطمیع سایرین، سرکوب فعالان طرفدار دموکراسی و تأمین برنامه‌های

به اعتقاد کیم، ترامپ باید روش خود را تغییر دهد؛ شروط کره شمالی برای بازگشت به مذاکرات

سینا سبزیان

کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی از ایالات متحده خواسته که اگر می‌خواهد مذاکرات دیپلماتیک ادامه داشته باشد، باید روش کنونی محاسبات خود را تغییر دهد.

بر اساس آنچه که در خبرگزاری دولتی KCNA کره شمالی منتشر شده است، کیم در جریان اولین دیدار چهاردهمین فصل مجمع عالی جمهوری دموکراتیک خلق کره گفت: اول از همه ایالات متحده آمریکا باید روش کنونی محاسبات خود را تغییر دهد و راه جدیدی محاسبات را در رویکرد ما با مدنظر قرار دهد.

وی افزود: چیزی که عیان است، با روش کنونی محاسبه سیاسی ایالات متحده که به آن چنگ می‌زند، چشم‌انداز حل مسائل تاریک و بسیار خطرناک است. در ماه فوریه (بهمن - اسفند) دونالد ترامپ اجلاس هانوی خود در ویتنام با کیم جونگ اون را کوتاه کرد و بدون بیانیه‌ای مشترک به آن پایان داد. دلیل آن اصرار کیم برای خاتمه دادن به تمامی تحریم‌هایی بود که آمریکا علیه کشورش اعمال کرده است. پس از این اجلاس پرتنش، کره شمالی تهدید به لغو فرایند غیرهسته‌ای سازی کره شمالی کرد که پیشتر مذاکرات آن با ایالات متحده را انجام داده بود.

ترامپ در جریان دیدار با مون جاعین، همتای کره جنوبی خود در اوایل آفیس آمریکا، درها را برای دور سوم این نشست‌ها با کیم باز گذاشت اما گفت که این مسئله به دیکتاتور کره شمالی بستگی دارد. وی تأکید کرد که می‌خواهد تحریم‌ها علیه کره شمالی همچنان